

75
Incipit sermo notabilis de duplici iugo xpi scz
humilitatis et diuinitatis et quod utriusq; assumenda e

Dollite iugū meū sup vos et
diserte a me: q̄ mitis sum et
hūilis corde. Cū rerū om̄i o
p̄fex in oibz que sūt in celo sur
sū et in tra deorsū sui b̄n̄pla
ati plenissimū obtineat p̄na
patū: in sola creatura rōnali
cū liberū ex igemita nobilitate cōsultit arbitriū: vt
assentendo meriti vel dissentendo demeritū sortiret
temerarie resistēcie iacturā patī: ne opus illud
mirabilissimū et oī acceptione dignissimū ineffa
bilis cōmōnis diuī hūam spūs ad salutē nr̄am
debite p̄ficiat. Cū adeo p̄flua dignatio diuine
cōtationis. i nos adimplē desiderat: velut si in
hoc ip̄o tota salus illig dependeat. Hic em̄ potissi
mū illig desiderū ad hoc iugit flagratē dinoscat:
vt centrū illud nobilissimū in hūano spū creatū
semp̄ purū nudū ac patē inueniat: vt opus illud
mirificū libe p̄sequi valeat dūcō illud apoc. Ego
sto ad ostiū et pulso. Surge amica mea sora mea
sponsa mea. et veni scz obuiā mī. per debitā p̄pe
volūtatē resignationē. Nā vnde surgendū est
nisi ab oibz creatis p̄ affrū eleuanonē. et a se
ip̄o p̄ verā sui abrenūncationē. et ab oibz mlti

placitibus per simplicem et nudam dilectionem repletionem?
Tales enim pro se ipsos abnegant et intima sua deo libere
pari sinant. in omnibus diuino beneplacito se se liberaliter
sine resignantes. ac promissive sub omnia dispositione
diuina. tam in aduersis quam in prosperis funditus
collocantes. Quibus solum sapit diuinum beneplacitum
non inquirent tempus beneplaciti. quo dilectis indulget
velit spirituale sapore oblationem vel illuminationem.
sed in omnibus aduersitatibus mente liberi parati et
quieti remanentes. ac preceptum illud uel perfronis
adiplentes. Tollite iugum meum super uos etc. In
quibus uerbis gratia breuitatis iugum duplex intelligi
potest secundum duplicem hominis rationem scilicet interiore et
exteriore. Hic etiam subdit. Discite a me quia mitis
sum scilicet quantum ad homines exteriore. et humilis corde quantum
ad homines interiore. Et tandem adiungit. Iugum enim
meum suauiter est et onus meum leue. **V**nde maiore
ante euidenciam sciendum quod iugum exterioris hominis erit
ipsa christi humanitas per ueram imitationem assumenda
boues autem hoc iugum assumentes erunt uis inuisibilis
abilis et irascibilis. Iugum autem interioris hominis erit
ipsa christi diuinitas per puram repletionem frequentanda
boues uero hoc iugum assumentes erunt cognitio et
dilectio. **O** uel felix qui dicebat. Ut iumentum
factus sum apud te et ego semper tua. Iugo igitur

quantatis xpi submitienda sūt colla vnus n̄ vasi
 bilis q̄ cupisabilis vt s̄ cupisabilis mortificet ab oī
 oblacione nō bona in affm̄ p̄te vilitatis et hūilitat̄
Expedi et̄ vt vnus hō moriat̄ pro p̄lo id ē sensua
 limo vel nalis volūtas q̄ nisi spūaliter moriat̄ tota cō
 geriet vtilit̄ hōis mori necessitat̄. **Q**ue s̄ mors
 tripliat̄ i nobis p̄fici debet. **V**nam incipit̄ quibz
 ad huc mūdana sapiūt mortificat̄ se debēt exēplo
 xpi efficacit̄ ea supeditando quibz se occupat̄ vo
 lūtas nalis vel sensualitas p̄ oblacionē assolet
 sue sint extēria vel intēria i vestibz r̄gulis diuisio
 denodis vel alijs oblacionibz i sensibz extēribz .
 ac etiā in trauis cūsanombz sonetantibz puatis
 affibz leuitantibz. vniūq̄ s̄ p̄p̄ū remediū diligit̄
 obinētēs. et eoz p̄ferri occasiones subtrahentes.
Et hoc est nūū veri p̄fectus. **Q** mors q̄ amara et
 insipida est tepid̄. s̄ regnū celoy v̄i pan̄t̄. **E**t dul
 na nō mem̄t̄ q̄ nō gustauit amara. **P**̄fectes
 vero nō solū iungilae dūt mortificatōi sensuū
 extēroy et virū intēroy ac affectuū ad oī creatura
 et oblacione carūde. s̄ etiā quāda resignacionē
 fanēt sui p̄p̄i in oī oblacione spūaliū donoy et
 gr̄ay. s̄ i actuali amore. spūali sensione et de
 gustacione nude dūtaxat amore nudo. nudo
 deo fidelit̄ et dulnit̄ imitētes. nec i domo qui
 busq̄q̄. s̄ in oīm largitore quietē req̄rentes

Et hic facile quis inuenit qualiter in omnibus se natura
quirit eam in diuissimis excusis. **Q**uod si appellit
ab uno doto se ceteris fraudulenter inmiscet. ita quod
vix in hac parte inuenit deo fidelis. **Q**uante in furo
repiens occulte fallacie nature pro eo quod ipsa non fuit
in tremore et amore purificata vel dei formis
effecta. **V**erum pfecter at inuigilae sunt plenissime
abnegationem naturalis voluntatis in libera dei volu
tate. pferri in omni subtractione diuinae gratiae et
influentiae. quanta mente sine omni anxietate diuinae
visitatione reexpantes. eque contenti sine dare
voluit sine non. **S**ed et mors haec difficilis est. sine
qua nullus vera pfectione attingere valet. Alioquin si
in te penas omnium inuenis suscipis. si te milies rotari
promissis. si omnium hominum peccata egis. nisi teipsum in vo
luntate sic mortificaueris. et affert plenissio te ab
negaueris. vera pfectione non obtinebis. Expedi
t quod unum homines mori pro populo. **S**ubmitti eam
deus vis irasabile iugo humanitatis christi quantum scilicet
ad omnia aduersa. Nam velit nolit homo natus de mu
liere breui viuens tempore replet multis miseris.
Nimirum cum oportebat christum pati et ita irae in
gloria sua. **C**uius exemplo doctus unum suam irasabile
omnino resignat deus in diuinum beneplacitum in omnibus
aduersitatibus angustis temptationibus et pssuris. cum eodem
repetens. **S**i possibile est tuseat a me calix iste. **D**e
ruptum non sicut ego volo. sed sicut tu. **S**icut eam in

oibz de sabbz spūalibz quos extirpae nō p̄t q̄ntūū
 q̄ laboravit. et tūc ei de fr̄is illi coopabunt i bonū
 s̄z in p̄paz vilificationē et deſpectionē. **Vn̄** ſicut
 equus in ſtabulo ſimū ſecūdū parat. quē ſuo tpe
 cū labore quidē extrahit et in agrū diſp̄git. de
 quo fructus ubiq̄ frumētū vini et olei ſurgit.
 ſic ſimū ſpūalis ſūt tribulacōes tēptacōes an
 guſte miſerie et deſc̄is quos nulla rōne deſc̄ere
 poſſum⁹. **Sz** hos in p̄ncipio oīom̄s i plena hū
 lianone et abnegacōe efferētes. in agrū ferti
 liſſimū d̄m̄ b̄n̄plac̄i diſp̄gam⁹. Ex quo ſurgit
 fructus amirabilis. om̄ode n̄re ſubiectionis
 in oibz adūſitatibz p̄ferēs dulciſſimū quendā
 reflexū ſpūalis hilaritatis i oibz euētibz adūſis
 q̄ntūūq̄ arduis quibz ſe dignū iudicat. Nimirū
 qm̄ ex tūc dilacōis cūcta ſere ſupportat. ut pote q̄
 iam totū hoīez i dūit. ſicut legit̄ de archa d̄m̄
 q̄ cū d̄ns iuiſſet leuitas ſz portare archā d̄m̄ i
In au⁹ enā argumētū dicebat ap̄to. **Vino** ego.
 nō iā ego uiuit vō i me xp̄s. **¶** Porro ſc̄dm̄ iugō
 ſz hoīs m̄horis eſt ip̄a diuītas p̄ pura r̄tēplacōez
 ſreq̄tanda. In qua ſz r̄tēplacōe captiuabit̄ n̄ra
 i ḡnno et dilacō ſicut cōſulit ap̄to d̄cēs. **Renoua**
 m̄ ſpū m̄ens v̄re et induite nouū hoīem qui
 ſc̄d̄z deū creatus ē. **Ad** au⁹ euidentā ſciendū q̄
 aīa d̄z ſpūs ſc̄dm̄ vires ſupiores quibz tūc d̄s

primat et iungit p̄ anima replaone q̄q̄ ai eo
sp̄s unus effiat Nam sp̄s diuina quēda iūmū
et etnū respōn̄ habet i iūmū cordis nr̄i. et eo sp̄s
nr̄i cōtra nālit̄ respōn̄ h̄ etnū in suā origine id est
in sp̄m̄ diuinū qui nec desinet enā in dampnatis
Et hūc quidē respōn̄ q̄ p̄ actualē replaone
p̄ h̄ p̄secutus fuit. nūc tū sp̄i diuino nr̄ sp̄s vn̄
erit. **D**icit enā q̄q̄ mēs que s̄z ip̄is v̄tibz iterior
est et superminet. q̄ v̄res i mente sicut i origine
sua sūt cōiūte. **E**x qua s̄z effluūt vt radij ex ro
ta solari et i quā reflūit. **E**t ē illud cētū i aīa
in qua vera iūmū v̄mago relucet. et tā nobile
q̄ nullū ei nomē p̄o iuenit licet multis noībz
arbitrariū manifestet. **H**ec igit̄ mēs vel apex
mēt̄s aut centrū ip̄iq̄ aīe vt felix renouetur
ip̄e v̄res que dicūt̄ sp̄s ad iteriore s̄mū mēt̄s
sūt reflectende. et mēs ip̄a ad iūmū suū regere
da s̄z ad deū ibidē suauit̄ reuolūte. et hoc per
simplicē itenāone purā dilāone. et nūdā vel
ip̄m̄xtā actualē itūiāone. **A**d qd̄ p̄finēdū cap
tuande sūt v̄res extiores. et erga sulo v̄rū
itiorū idudende. ac v̄res infiores in cubitū
v̄rū sup̄iorū itroducende. et sup̄iores in ip̄am
v̄rū v̄mūtatē vel mēt̄s apicē reflectende. vt
sic ad s̄a s̄cōrū tū mente valeāt ingredi ac se
liat̄ renouari. **D**icit̄ne sp̄s nr̄ in suā origine

78
idē mentis apicē sese cōuertēs. ut ultra in spm̄ t̄re
atū se redinās. felicit̄ mereat̄ renouari. q̄ dū iure
ato sp̄itui se totū immergit ut liquescat. et in illā īfi
nitā abissū diffluat. demō sp̄ illiḡ ymago reno
uat̄ vt̄ audire felicit̄ m̄eatur. filiḡ meq̄ es tu ego
hodie genui te. In quā felicissimā intrōsionē.
inmersionē et absorptionē. velut nūmq̄ piscinalis.
in imēsā pelagi huius vastitatē unquūsp̄ cū sp̄itū
suo natare studeat. longe q̄ diffusus sup̄ se
et oē creatū in illā diuinā caliginē nichil ītrogā
do nichil rāonādo. s̄ t̄m̄ ipm̄ sūmū bonū aman
do et ītendēdo. ac in eandē diuitatis abissū oīa
p̄ciendo p̄tā. de f̄tus. tribulacōēs. angustias. et
quēcūq̄ p̄ tūc ī amore practico occurrē p̄nt. Nec
aliquē modū certū ex̄nācōy ī amore practico fre
quētābit. s̄ volūtati diuine se pure resignabit. vo
lūtariū et viuidū īstrumētū sūmū op̄ificiō. se dū
taxat exhibēs. et reūberata ane ī illā diuitatis
abissū simpliā cōrūtū sp̄ p̄spectās. **O** vere iugū
dñi suauē quo sic ītelligit̄ et affrūs vt̄ agnito
et dilcō facit̄ captiuat̄. Illud unū verū et sūmū
ē bonū. qd̄ tanta efficacia sue dulcedis hōies at
trahit et in ipm̄ īhiare facit. q̄ totū fere sāguēs
et medullas ei⁹ sua vigorositate s̄sumit p̄c̄ icon
phensibili auiditate. qua felix aīa viuant̄ assu
rat ad suā vnde p̄fluit degustandā originē.

Coela mea unde p̄fluxus tuus sup̄sit exordiu? No
ne ex illa abisso diuinitatis velut essētia de essētia
vita de vita itelligētia de itelligētia lumē de
lumē? **S**z creaturalit' nō essentialit' nō dea
de deo sed deificanda a deo. **C**uius tāta ē inuicis
tam excellēs conuio. q̄ nūq̄ est abolenda nūq̄
retinēda sepanda. **U**nde sicut sol iste materialis in
sua rota lux quedā est essentialis radios suos
ubiq̄ dissipēs. qui licet essētia sue claritatis
nō cōicat. etnā tū atiguacionē p̄stat. qua sz
radiū in esse cōseruat. ita q̄ eodē momēto quo
atiguacio illa dissipat. enā esse ip̄is radij p̄tēti
euacuat. sic aīa ab infīnita diuinitatis abisso p̄fluxa
quāda etnā atiguacionē vnde cōseruat et aliter
cū origine sua retinet. **D**icut ergo quis p̄ radiū
in rotā solare ducat. sic a sensibz exterioribz et vrbz
ad intiores ab infīoribz ad supiores a supioribz ad
vinitatē essētia ip̄is aīe. et ab ea in p̄mā illis ori
ginē vō tramite deducat. **E**t qui p̄ istā viā fidelit'
gradit' ab oibz ymagibz et itermēdijs nūq̄ expe
diat. **U**nde legit' de quodā p̄tā exatatus i' uenuda
aone mētis q̄ fere nullā ymaginē creatay retinē
potat. **H**ic factū est q̄ alter se supuēnēs et pulsās
aliqd ab eo comodandū expetēt. tū se allaturū qd
penerat rūdīt. sed anq̄ iraret hoc ip̄m qd affer
ret et frēm foris exp̄antē obliuioni tradidit.

Cū igit̃ fē venio pulsaret. alter om̃ oblitus ad
 ostiū reuertit̃. et quid fē velit sciscitat̃. Quid factū ē
 per ter. Tercia ergo vice cū pulsasset fē. redsus ē
 senex ad ostiū et ait. Ingredē et accipe qđ peno. qđ
 ymagine illi rei tam diu i me retinē nō valeo
 Qđ dulas hic captus erat. et subditq̃ iugo diuitat̃
 p̃ rēplacionē ethoy. Et si queris cur ad illā de
 nudacionē cordis vel mēis e pueniē nō puales
 breui vñdeo. Quia sicut nāliter mīma prima
 subtrahūt a nobis remota maria. vt patet i rota
 solari et mibeada iter posita. sic spūalit̃ mīma
 trena subtrahūt a nobis maria celesta et diuina
 Vnde sicut speculū aque ipositū et soli dyametra
 lit̃ subiectū. totā in se rotā solare recolligit. qđ tū
 oches tota fia maior eē dicit̃. Et si mediū q̃ntū
 aiq̃ puū t̃tuenit. speculū illud ymagine solari pe
 nitus denudabit. sic aīa licet mīma vīualit̃ res
 pectiue sc̃. tota qđ tū diuitatis capax est. Et si mediū
 q̃ntū aiq̃ puū t̃tuenit. emnētissimū illud diuine
 claritatis influxū phibebit nō solū dico de p̃c̃is
 q̃ntū aiq̃ mīnis. si eadē de formis ymagibz et silin
 dimbz q̃ntū aiq̃ puris et nobilibz in cōtemplacione
 susceptis. Que cūcta mediū quoddā p̃stuit inter
 solē iusticie et speculū aīe. ne claritate illā rota so
 laris id est ipa diuina eēntia imediate valeat ip̃me
 Hic opz aīaz ab oībz eē mūdā quā mūda diuitas sua
 claritate plustrat̃ debet. Ad laudē dñi ihu amē.